

komme til Anvendelse, men jeg har staaet i den Formening, at Venaadningsretten især var paa sin Plads, saasnart Lovgivningen enten var mangelfuld eller uforholdsmæssig lidet svarende til Tidens Krav, eller mere grusom end den behøvede at være, hvorimod jeg ikke troede, at den skulde paaberaabes, naar Loven blev paany gjennemseet, og de tidligere altfor haarde Straffebestemmelser mildnedes saa bethdeligt, som her er tilfaldet. Impulsen, meente han, til en saa stor Forandring som Dødsstraffens Afkaffelse burde komme fra Regjeringen, og det er vist nok, naar man var sikker paa, at den saa kom frem, men naar Regjeringen ikke finder sig foranlediget til at komme frem dermed, kan og skal der da ikke stee en Impuls udenfra? Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) yttrede, at man ikke havde Bished for, at Retsbevidstheden var stegen saaledes, at den fordrede Afkaffelsen, maa jeg spørge, naar man da erfarer, at den har naaet dette Standpunkt? Hvorledes erfarer man det, uden netop derved, at Impulsen kommer udenfra? Jeg vilde høit prise den Regjering, der gav Impulsen, men stæer det ikke, kan jeg ikke see rettere, end at det i dette som i mange andre Tilfælde maa være Folket forbeholdt at tage Initiativet; jeg taler ikke her om den lovgivende Forsamling. — Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds desavouerede den pludselige Slutning af Rigsdagens Session forrige Gang, har jeg allerede udtalt det Samme, men jeg kan ikke tillægge denne Sags Modtagelse den samme Betydning som han, nemlig at Landet derved kunde komme til No; det har ingen Indflydelse paa Landets No, om denne Sag afgjøres noget tidligere eller senere. Jeg anseer denne Lov for et stort Gode, men, at den er nødvendig til Landets No, kan jeg ikke finde. Jeg hører, at det ærede Medlem for 40 Aar siden vilde have talt anderledes, og navnlig i Overensstemmelse med de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen); jeg beklager, at hans Anskuelse i den Henseende have forandret sig, til det Værre tør jeg ikke sige, men — til hvad jeg anseer for at være værre. Med Hensyn til de statistiske For-

hold fra andre Lande, maa man være meget forsigtig; naar man for Exempel seer, at der i Frankrig fra 1826 til 1830 er fældet 111 Dødsdomme, men i 1863 kun 20, skulde man troe, at det franske Folk havde naaet en saadan Civilisation, og at Retsbevidstheden var stegen til en saadan Grad, at det var berettiget, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at man i Frankrig har Noget, der kaldes den blodløse Guillotine, det vil sige, Cajenne. — Den ærede Minister gjentog Bemærkningen om Statens Sikkerhed, men den er allerede berørt af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen); jeg troer heller ikke, at Statens Sikkerhed i mindste Maade roffes ved, at en enkelt Forbryder ikke bliver aflivet. Derksom man i Forveien kunde vide, at det og det Individ stod i Begreb med at begaae en Forbrydelse, kunde man sikkert sig derimod, men saalænge man ikke kan det, troer jeg ikke, at Statens eller de enkelte Individens Sikkerhed vinder mere ved at Forbryderen aflives end ved at han sængsles. — Hvad Straffen med Misd og Rotting angaaer, skal jeg være fuldkommen enig med den ærede Minister om, at det har stor Vanskelighed at sætte noget Andet i Stedet, men det forekommer mig dog, at det kunde stee. Langvarigt Fængsel for unge Mennesker eller Børn er ikke hensigtsmæssigt, men man har jo Anstalter for moralsk fordærvede Børn. Skulde det ikke være muligt at hensefætte dem i saadanne Instituter, hvor de ikke fra Ungdommen af plettebdes som Forbrydere, og forsøge paa den Maade at give dem tilbage til Samfundet? — Bestemmelsen angaaende Falskmøntneri har den ærede Minister indrømmet at være en Undtagelse, og dette er altfaa en anden Sag. — Jeg seer nok, at Slutningen af § 70 udtaler, at naar der efter Afgjørelsen af en Straffedom er hengaaet 10 Aar, kan Dommen kun fuldbyrdes efter Justitsministeriets Befaling, men naar der nu er hengaaet langt Mere end 10 Aar, naar der, saaledes som jeg tillod mig at bemærke, er hengaaet en halv eller en heel Menneskealder, er det da nødvendigt, at Justitsministeriet skal give sin Mening tilkjenbe om, hvorvidt Straffen skal fuldbyrdes eller ikke? — Hvad Fængselsbestyrelsens Bemyndigelse angaaer, kan jeg ikke fravige den Mening, jeg sør